

Ann M. Dibb

andra rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

Jag tror på att vara ärlig och sann

Att vara sann mot det man tror på — även när det inte är populärt, lätt eller roligt — håller oss tryggt kvar på stigen som leder till evigt liv med vår himmelske Fader.

Mina kära unga kvinnor, vilken underbar förmån och möjlighet det är för mig att stå inför er ikväll. Ni utgör en härlig och inspirerande syn.

Den trettonde trosartikeln är temat för veckoträffarna för 2011. När jag har närvarat vid ungdomsaktiviteter och sakramentsmöten i år, har jag hört unga män och unga kvinnor tala om vad den trettonde trosartikeln betyder för dem och hur de tillämpar den i sitt liv. Det finns många som vet att det är den sista trosartikeln, den längsta och svåraste att lära sig utantill, och den trosartikel de hoppas att biskopen inte kommer att be dem läsa upp ur minnet. Men många av er förstår att den trettonde trosartikeln är så mycket mer.

Den trettonde trosartikeln är en handledning för ett rättfärdigt, kristet liv. Föreställ er för ett ögonblick hur vår värld skulle se ut om alla valde att leva efter de lärdomar som finns i den trettonde trosartikeln: "Vi tror på att vara ärliga, sanna, kyska, välvilliga och dygdiga och att göra gott mot alla

människor, ja, vi kan verkligen säga att vi följer Paulus uppmaning: Vi tror allting, vi hoppas allting, vi har uthärdat mycket och hoppas kunna uthärda allting. Finns det något som är dygdigt, älskligt eller hedrande eller berömvärt, så söker vi efter detta."

I sitt första tal under söndagsmorgonens session av den generalkonferens som president Monson höll som profet, citerade han Paulus uppmaning som återfinns i Filippiebrevet 4:8, som inspirerade till många av den trettonde trosartikelns principer. President Monson bekräftade vilka svåra tider vi lever i och gav oss uppmuntran. Han sade: "Under denna ibland farofyllda resa genom jordelivet, må också vi följa det råd från aposteln Paulus som hjälper oss vara trygga och på rätt kurs."¹

Ikväll vill jag ta upp på två närbesläktade principer i den trettonde trosartikeln som definitivt hjälper oss att "vara trygga och på rätt kurs". Jag har ett starkt vittnesbörd om och hängivenhet mot de viktiga principerna att vara ärlig och sann.

Montalban, Filippinerna

För det första: "[Jag] tror på att vara ärlig." Vad innebär det att vara ärlig? Häftet *Stå fast i din tro* lär: "Att vara ärlig innebär att alltid vara uppriktig, sanningsenlig och utan svek."² Det är ett bud från Gud att vara ärlig,³ och "fullständig ärlighet är nödvändig för vår frälsning."⁴

President Howard W. Hunter sade att vi måste vara villiga att vara helt ärliga. Han sade:

"För ett antal år sedan fanns det plakater i foajéerna och entréerna i våra kapell där det stod 'Var ärlig mot dig själv'. För det mesta handlade det om de små vardagliga tingen i livet. Det är där principen om ärlighet utvecklas.

Det finns vissa som medger att det är moraliskt fel att vara oärlig i stora saker men tycker att det kan ursäktas om det gäller sådant som är mindre viktigt. Är det verkligen skillnad på den oärlighet som gäller tusentals kronor och den som bara gäller några ören? ... Finns det verkligen grader av oärlighet, beroende på om det handlar om något stort eller något smått?"

President Hunter fortsätter: "Om vi vill ha Mästarens och den Helige Andens sällskap måste vi vara ärliga mot oss själva, ärliga mot Gud och mot våra medmänniskor. Det ger sann glädje."⁵

När vi är ärliga i allt, stort som smått, upplever vi frid i sinnet och ett rent samvete. Våra relationer berikas eftersom de grundas på tillit. Och den största välsignelsen som kommer

av att vara ärlig är att vi kan ha den Helige Anden som följeslagare.

Jag vill dela med mig av en enkel berättelse som har stärkt min beslutsamhet att vara ärlig i allt:

"En man gick en kväll för att stjäla majs från sin grannes åker. Han tog med sig sin lille pojke som skulle sitta på staketet och hålla utkik och varna ifall någon dök upp. Mannen hoppade över staketet med en stor säck över armen, och innan han började ta majs såg han sig omkring, först åt ena hållet och sedan åt det andra, och då han inte såg någon skulle han just börja fylla sin säck ... [Pojken ropade då]:

'Far, det finns ett håll du inte tittat åt än! ... Du glömde titta uppåt.'⁶

När vi frestas att vara oärliga, och vi drabbas alla av den frestelsen, kanske vi antar att ingen någonsin kommer att få reda på det. Den här berättelsen påminner oss om att vår himmelske Fader alltid vet, och att i slutändan är det honom vi är ansvariga inför. Den vetskapen hjälper mig att ständigt sträva efter att leva upp till denna förpliktelse: "[Jag] tror på att vara ärlig."

Den andra principen som den trettonde trosartikeln undervisar om är "[jag] tror på att vara ... sann". Ordboken definierar ordet *sann* som "ståndaktig", "lojal", "noggrann" och "utan avvikelser".⁷

En av mina favoritböcker är den brittiska klassikern *Jane Eyre*, som skrevs av Charlotte Brontë och gavs ut 1847. Huvudpersonen Jane Eyre

är en fattig föräldralös tonåring som visar exempel på vad det innebär att vara sann. I den här fiktiva berättelsen finns det en man, herr Rochester, som älskar fröken Eyre men inte kan gifta sig med henne. Istället bönfaller han fröken Eyre att leva med honom utan äktenskapets förmåner. Fröken Eyre älskar herr Rochester också, och för ett ögonblick blir hon frestad och frågar sig själv: "Vem i hela världen bryr sig om *dig*? Eller vem kommer att ta skada av vad du gör?"

Snabbt svarade Janes samvete: "*Jag bryr mig om mig själv*. Ju ensamare, ju mer utan vänner, ju mer oförsörjd jag är, desto mer kommer jag att respektera mig själv. Jag ska hålla det bud som givits av Gud ... Lagar och principer är inte till för tider då det inte finns frestelse — de är till för just sådana här stunder ... Om jag för egen bekvämlighets skull kan komma att bryta dem, vad är de då värda? De har ett värde — det har alltid varit min övertygelse ... Förutfattade åsikter och tidigare beslut är allt jag har att stå fast vid i denna stund — där sätter jag ned foten."⁸

I ett desperat ögonblick av frestelse förblev Jane Eyre sann mot det hon trodde på. Hon litade på den lag som givits av Gud och hon satte ner foten och motstod frestelsen.

Att vara sann mot det man tror på — även när det inte är populärt, lätt eller roligt — håller oss tryggt kvar på stigen som leder till evigt liv med vår himmelske Fader. Jag älskar den här teckningen som ritats av en ung kvinna för att påminna henne om hennes önskan att få uppleva glädjen i att leva med vår himmelske Fader för evigt.

Att vara sann gör också att vi kan ha en positiv inverkan på andras liv. Jag hörde nyligen den här inspirerande berättelsen om en ung kvinna som, genom sin förpliktelse att vara

sann mot det hon tror på, djupt påverkade en annan ung kvinnas liv.

För flera år sedan gick Kristi och Jenn på samma lektioner i körsång i Hurst, Texas i Förenta staterna. De kände inte varandra så väl, men Jenn hörde en dag hur Kristi pratade med sina vänner om religion, deras olika trosuppfattningar och favoritberättelser från Bibeln. Nyligen, då hon åter fick kontakt med Kristi, berättade Jenn följande:

”Jag tyckte det var ledsamt att jag inte visste något om vad du och dina vänner pratade om, så till julen frågade jag mina föräldrar om jag kunde få en bibel. Jag fick en bibel och jag började läsa den. Det var början på min religiösa resa och mitt sökande efter den sanna kyrkan ... Tolv år förflöt. Under den tiden besökte jag flera kyrkor och gick på möten regelbundet, men kände fortfarande som om det fanns något mer. En kväll föll jag på knä och vädjade om att få veta vad jag skulle göra. Den natten drömde jag om dig, Kristi. Jag hade inte träffat dig sedan vi gick ut high

school. Jag tyckte det var en konstig dröm, men jag trodde inte att den betydde något. Jag drömde om dig igen under de följande tre nätterna. Jag tog mig tid att fundera över vad drömmarna betydde. Jag kom ihåg att du var mormon. Jag gick in på mormonernas webbplats. Det första jag hittade var Vidsdomsordet. Min mor hade gått bort i lungcancer två år tidigare. Hon hade rökt och det gick upp ett ljus för mig när jag läste om Vidsdomsordet. Senare var jag på besök hos min far. Jag satt i hans vardagsrum och jag började be. Jag frågade vart jag skulle ta vägen och vad jag skulle göra. Just i det ögonblicket började reklam för kyrkan att visas på teven. Jag skrev ner telefonnumret och ringde samma kväll. Missionärerna ringde mig tre dagar senare och frågade om de fick ta med en Mormons bok hem till mig. Jag sa 'ja'. Jag döptes tre och en halv månader senare. Två år senare träffade jag min make i kyrkan. Vi gifte oss i templet i Dallas. Nu är vi föräldrar till två fina små barn.

Jag vill tacka dig, Kristi. Du var ett så underbart exempel för mig under hela skoltiden. Du var snäll och dygdig. Missionärerna gav mig diskussionerna och uppmanade mig att döpas, men *du* var min tredje missionär. Du planterade ett frö genom dina handlingar, och du har verkligen gjort mitt liv bättre. Jag har en evig familj nu. Mina barn kommer att växa upp med kunskap om evangeliets fullhet. Det är den största välsignelsen som någon av oss kan få. Du bidrog till att föra in detta i mitt liv.”

När jag kontaktade Kristi sade hon: ”Ibland tror jag att vi hör listan över egenskaper som nämns i trettonde trosartikeln och känner oss överväldigade. Men jag vet att när vi lever efter de här normerna och försöker följa Kristi exempel så kan vi göra skillnad ... Jag kan nästan förstå hur Ammon kände sig när han i Alma 26:3 säger: ’Och detta är den välsignelse som förlänats oss, att vi har gjorts till redskap i Guds händer att åstadkomma detta stora verk.’”

Det är min bön att var och en av er inte bara ska säga ”jag tror på att vara ärlig och sann” utan att ni också ska besluta er för att leva efter det löftet dag efter dag. Jag ber att ni, när ni gör det, ska bäras upp av vår himmelske Faders styrka, kärlek och välsignelser. när ni utför det som ni var och en har kommit hit för att göra. Jag säger detta i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Thomas S. Monson: ”Se tillbaka och gå framåt”, *Liahona*, maj 2008, s. 90.
2. *Stå fast i din tro* (2004), s. 182.
3. Se 2 Mos 20:15–16.
4. *Evangeliets lära* (2009), s. 177.
5. Howard W. Hunter, ”Basic Concepts of Honesty”, *New Era*, feb. 1978, s. 4, 5.
6. William J. Scott, ”Forgot to Look Up”, *Scott’s Monthly Magazine*, dec. 1867, s. 953.
7. Se *Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary*, 11:e uppl. (2003), ”true”.
8. Charlotte Brontë, *Jane Eyre* (2003), s. 356.

Mary N. Cook

första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

”Vänlighet börjar inom mig”

Välvillighet för med sig glädje och enighet till ditt hem, din klass, din församling och din skola.

För flera veckor sedan lärde jag mig något viktigt av en Laurel-flicka som talade under sakramentsmötet i min församling. Jag kände mig rörd när hon med tillförsikt undervisade och vittnade om Jesus Kristus. Hon avslutade sitt tal med följande ord: ”När jag väljer att ställa Jesus Kristus i centrum i mitt liv blir dagen en bättre dag. Jag är vänligare mot mina nära och kära och jag fylls med glädje.”

Jag hade iakttagit den här unga kvinnan på avstånd under de senaste månaderna. Hon hälsar på alla med glittrande ögon och ett leende. Jag har sett hur hon gläder sig åt andra ungdomars framgångar. Två Mia-flickor berättade nyligen att den här unga kvinnan beslutade sig för att slänga en biobiljett när hon insåg att filmen inte skulle bli en upplevelse som var ”dygdig och älskvärd”.¹ Hon är kärleksfull, vänlig och lydig. Hon kommer från ett hem med en ensamstående förälder och livet har inte varit problemfritt, så jag har undrat hur hon alltid kan vara så glad och vänlig. När den unga kvinnan vittnade: ”Jag ställer Jesus Kristus i centrum i mitt liv”, fick jag svaret.

”Vi tror på att vara ärliga, sanna, kyska, välvilliga och dygdiga och

att göra gott mot alla människor.” Den vackra listan över kristuslika egenskaper som finns i trettonde trosartikeln förbereder oss för tempelvälsignelser och evigt liv.

Jag vill fokusera på bara ett av orden i den listan — *välvilliga*. *Välvillighet* är ett älskvärdt ord som vi inte hör så ofta. Dess latinska motsvarighet betyder ”att önska någon väl”.² Att vara välvillig är att vara vänlig, välmenande och kärleksfull. Många av er fick lära er om välvillighet när ni var i Primär och lärde er den här sången utantill:

”Jag vill vara glad och god och snäll och ha ett vänligt sätt; för att vänlighet börjar inom mig är både sant och rätt.”³

Vår Frälsare undervisade oss om och levde ett liv i välvilja. Jesus älskade alla och han tjänade alla. När vi ställer Jesus Kristus i centrum i vårt liv hjälper det oss att bli välvilliga. För att vi ska kunna utveckla dessa kristuslika egenskaper måste vi lära oss om Frälsaren och ”följa i hans spår”.⁴

Liknelsen om den barmhärtige samariten lär vi oss att vi ska älska